

Płk poż. Mieczysław Janiec

Urodził się 26 września 1925 r. w Dobrzycy woj. poznańskie. W Poznaniu przeżył dzieciństwo, a lata okupacji w Ostrowcu Świętokrzyskim, gdzie przesiedlono jego rodziców. Ze służbą pożarniczą był związany od wczesnej młodości. Z dniem 1 czerwca 1942 r. - nie mając jeszcze ukończonych 17 lat - został przyjęty do pracy w Zawodowej Straży Pożarnej w Ostrowcu Świętokrzyskim, gdzie jako czynny członek w stopniu starszego strażaka pracował do 14 marca 1945 r. Po wyzwoleniu Ostrowca powrócił z rodzicami do Poznania. Za namową ppor. poż. Edmunda Waligóry Komendanta Zawodowej Straży Pożarnej w Ostrowcu przyjechał na Śląsk, podejmując z dniem 15 maja 1945 r. pracę w Śląsko – Dąbrowskim Urzędzie Wojewódzkim w Katowicach. Został przydzielony do Starostwa Powiatowego – Powiatowej Komendy Pożarnictwa w Lublińcu. Pracując w Lublińcu został skierowany na przeszkolenie – Kurs Oficerów Pożarnictwa do Warszawy, po ukończeniu, którego z dniem 12 września 1947 r. objął obowiązki Powiatowego Komendanta Straży Pożarnych w Oleśnie. Po utworzeniu województwa opolskiego (1.07.1950 r.) został 15 września 1950 r. oddelegowany do prac związanych z organizacją Komendy Wojewódzkiej Straży Pożarnych przy Prezydium WRN w Opolu. W okresie 40-letniej służby w Komendzie Wojewódzkiej zajmował kolejne stanowiska w hierarchii służbowej od kierownika służby operacyjno – szkoleniowej, organizacyjnej do Zastępcy Komendanta Wojewódzkiego, które to stanowisko objął 1 października 1969 r. Przed powołaniem na to stanowisko, w roku 1966 ukończył Szkołę Oficerów Pożarnictwa (zaocznie), a w 1968 r. uzyskał specjalizację z zakresu zagadnień organizacyjnych. Posiadał uprawnienia rzeczoznawcy ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych. Jako Zastępca Komendanta Wojewódzkiego nadzorował realizację zadań organizacyjno – prewencyjnych. Duże doświadczenie zawodowe zdobyte przy prowadzeniu różnorodnych działań ratowniczo – gaśniczych (był m.in.

dowódcą odcinka bojowego podczas akcji gaszenia pożaru w Rafinerii Ropy w Czechowicach – Dziedzicach) i współkierowaniu ochroną przeciwpożarową woj. opolskiego sprawił, że był animatorem i specjalistą z zakresu doskonalenia działalności szkoleniowo – sprawnościowej w zawodowych i ochotniczych strażach pożarnych. Te walory spowodowały, że Komendant Wojewódzki Straży Pożarnych w Opolu powierzył mu bezpośredni nadzór i koordynację przygotowań kadry ZSP i drużyn OSP województwa do mistrzostw i krajowych zawodów pożarniczych. Efektem tej pracy był ciąg sukcesów, które reprezentacje zarówno ZSP jak i OSP województwa opolskiego odnosiły na krajowych i międzynarodowych zawodach pożarniczych m.in. w Brnie i Sofii – 1973 r., Magdeburgu – 1975 r., Brnie i Trento – 1977 r., Rydze – 1978 r. Komendant Główny Straży Pożarnych wielokrotnie wyznaczał płk poż. Mieczysława Janca na trenera i koordynatora przygotowań reprezentacji kraju do międzynarodowych zawodów pożarniczych CTIF (Międzynarodowy Komitet Techniczny Prewencji i Zwalczania Pożarów) i zawodów sportowo – pożarniczych państw Europy Wschodniej. Szczególnie prestiżowy zakres zadań został mu określony przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych w roku 1989, kiedy to Polsce powierzono organizację Konferencji, Sympozjum oraz Międzynarodowych Zawodów Pożarniczych, w których brały udział kraje członkowskie CTIF. Był wtedy odpowiedzialny za wyszkolenie zespołu sędziowskiego SGSP do oceny zawodów sportowo – pożarniczych, nadzorował przygotowania polskich zespołów zakwalifikowanych do zawodów jak również był sędzią na zawodach.

Płk poż. Mieczysław Janiec był wychowawcą i niekwestionowanym autorytetem młodego pokolenia strażaków zarówno zawodowych jak i ochotników, a jego rzetelna służba i praca w Komendzie Wojewódzkiej Straży Pożarnych w Opolu stanowi bogatą kartę historii, przeobrażeń i rozwoju ochrony przeciwpożarowej w województwie opolskim.

Za zasługi w pożarniczej służbie odznaczony został m.in.: „Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski” (1971 r.), złotym „Krzyżem Zasługi”

(1969 r.), złotym medalem „Za zasługi dla Obronności Kraju”, złotą odznaką „Zasłużony Działacz Kultury Fizycznej” (1984 r.), „Złotym Znakiem Związki OSP” (1985 r.), złotym medalem „Za zasługi dla Pożarnictwa” (1970 r.), „Odznaką Grunwaldzką” (1947 r.), Odznaką Honorową „Zasłużonemu Opolszczyźnie” (1969 r.). Za duży wkład w rozwój sportu pożarniczego został również uhonorowany wieloma odznaczeniami krajowymi i zagranicznymi.

Po przejściu z dniem 1 stycznia 1991 r. na zaopatrzenie emerytalne, do ostatnich dni życia pracował społecznie na rzecz rozwoju kultury fizycznej i sportów pożarniczych. Zmarł nagle 27 listopada 1994 r. i 1 grudnia został pochowany na cmentarzu w Opolu – Półwsi.